

Vel 2 B 8.4.2018 - Víra pramenící ze znamení a ze svědectví – Sk 4, 32-35 - 1 Jan 5, 1-6 - Jn 20, 19-31

Osmým dnem nám vrcholí tento velikonoční oktáv. Už osm dní intenzivně v liturgii prožíváme tuto slavnost Zmrtvýchvstání Páně.

Ve Skutcích apoštolů jsme četli, že „Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše... Mohli vydávat toto svědectví i díky své víře v Krista, Božího Syna, díky víře, která znamená vítězství nad světem, jak nám připomíná první list Janův.

Ovšem také víme, že jejich víra nevypadala vždy vítězně, procházela různými fázemi, ocitala se i v propastech, než dospěla do bodu, kdy mohla být hnací silou k odvážnému svědectví.

Můžeme toto vidět i v dnešním evangeliu na případu apoštola Tomáše, který může být jakýmsi zrcadlem pro nás samotné.

Vnímáme, že Tomášovi nejdříve nestačí svědectví ostatních učedníků o tom, že viděli Pána. On si klade podmínku: *"Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím."*

Uvědomujeme si, že my také často v našem životě víry můžeme toužit po jasných znameních a nezvratných důkazech o tom, že je to Pán, který je zde přítomen. Chtěli bychom mnohdy hmatatelná potvrzení od Boha, třeba o tom, že směr naší cesty, nebo určité rozhodování v našem životě je to pravé a správné.

Samozřejmě jasná a hmatatelná Boží znamení mohou přijít, jako přišla v Tomášově případě. A jako jej tato znamení vedla k vyznání víry, k vyznání Krista jako svého Pána a Boha, tak vedou k témuž i nás.

Ovšem to, co Kristus říká následně v našem úryvku, nám naznačuje, že kromě těchto markantních znamení má naše víra čerpat povzbuzení a sílu také „ze všedního a obyčejného“ zdroje, jakým je svědectví těch, kdo s Kristem už udělali přímou zkušenost a kdo toto své svědectví předávají dále.

Toto svědectví je nám k dispozici v Písmu svatém, v Božím slovu.

A když se mu vystavujeme, když mu dáváme prostor ve svém životě, tak v nás může sytit a živit naši víru, obnovovat ji, prohlubovat ji.

A samozřejmě jsou tu nespočetná svědectví dalších křesťanů posledních dvou tisíc let, která se nám nabízí také jako ukazatele a pomoc na naší cestě víry.

Jestliže tedy čerpáme z těchto zdrojů, z Božího slova a z naší bohaté křesťanské tradice, tak zůstáváme otevření tomu, aby i o nás mohlo platit to Ježíšovo: *„Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“*